

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XXI > Dobro i radość wspólnej wiary i religii

WARTOŚĆ XXI

Dobro i radość wspólnej wiary i religii

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój duchowy

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Poznanie zasad wiary

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Rozwój kontaktu z Bogiem

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Wspólnota wiary a wspólnota religijna.
- Wartości uniwersalne łączące różne wyznania i religie.
- Poczucie bezpieczeństwa duchowego wynikające ze wspólnego przeżywania wiary.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Należy stale poznawać treści własnej religii, aby prowadzić dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny.
- Należy szanować zasady postępowania wyznawców innych religii¹.
- Wiara nie jest wyłącznie kwestią wewnętrznych przekonań, ale posiada wymiar praktyczny².

¹ „Nie możemy zatem wzywać Boga jako Ojca wszystkich, jeśli wobec niektórych ludzi, stworzonych na obraz Boży, nie chcemy postępować po bratersku. Stosunek człowieka do Boga jako Ojca i stosunek człowieka do ludzi jako braci są do tego stopnia wzajemnie powiązane, że Pismo Święte mówi: «Kto nie miłuje, nie zna Boga» (1 J 4,8). Zostaje więc usunięta podstawa wszelkiej teorii lub praktyki, która pomiędzy człowiekiem i człowiekiem, pomiędzy narodem i narodem wprowadza różnice co do godności ludzkiej i wypływających stąd praw. Kościół odrzuca więc jako obcą duchowi Chrystusa wszelką dyskryminację bądź prześladowanie ludzi dokonywane z powodu pochodzenia lub koloru skóry, położenia społecznego albo religii. Dlatego Święty Sobór, wstępując w ślady świętych apostołów Piotra i Pawła, gorąco prosi chrześcijan, aby «postępując dobrze wśród pogan» (1 P 2,12), jeśli to tylko możliwe i o ile to od nich zależy, cieszyli się pokojem ze wszystkimi ludźmi, tak by prawdziwie byli dziećmi Ojca, który jest w niebie”. DRN 5.

² „Istotnie, słowa Ewangelii są nie tylko do słuchania, ale także do zastosowania w praktyce (por. Mt 7,24; Łk 6,46-47; J 14,21.23-24; Jk 1,22): spójność postaw powoduje przyłgnięcie do nich człowieka wierzącego i nie ogranicza się do obszaru ściśle kościelnego i duchownego, lecz ogarnia człowieka ze wszystkim, co on przeżywa, zgodnie z

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XXI> Dobro i radość wspólnej wiary i religii

Zasady

- W każdym środowisku staram się postępować według zasad mojej wiary i religii.
- Nie wstydę się rozmawiać z innymi o wierze.
- Dzielę się swoimi odkryciami religijnym z innymi, świadcząc w ten sposób o prawdzie.
- Szukam towarzystwa ludzi religijnych, przy których pogłębiam własną wiarę.

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Skutecznym przekazem wiary jest własny przykład.
- Wątpliwości i wyostrzony krytycyzm religijny młodego człowiek nie musi świadczyć o negacji wartości wiary.
- Rodzina jest miejscem wychowania religijnego i praktykowania wiary.
- Jestem odpowiedzialny za wiarę w mojej rodzinie.

Zasady

- Staram się ukazać młodemu człowiekowi sens codziennych wydarzeń w świetle wiary.
- Podejmuję wezwanie do dialogu w sytuacji buntu religijnego młodego człowieka.
- W mojej rodzinie jako pierwszy podejmuję ewangeliczny nakaz bycia świadkiem Chrystusa, „prawdziwym i właściwym misjonarzem miłości i życia”³.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Uczestnictwo we wspólnocie zakłada pluralizm poglądów religijnych i prawo do własnych przekonań religijnych.
- Wychowawca nie powinien narzucać własnych postaw i poglądów religijnych. Powinien dawać świadectwo swojej wiary.
- Formacja szkolna nie może godzić w zasady religijnego wychowania ucznia.

Zasady

- Przestrzegam młodych ludzi przed zagrożeniem sekt, wyjaśniam mechanizmy funkcjonowania i pozyskiwania przez nie nowych członków.

wszelką odpowiedzialnością, jaką na siebie przyjmuje (...). Na dar zbawienia człowiek powinien odpowiedzieć nie częstkowym, abstrakcyjnym lub werbalnym przyłgnięciem, ale całym swoim życiem, wraz ze wszystkimi określającymi je relacjami ...”. KNSK 70.

³ FC 54.

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XXI> Dobro i radość wspólnej wiary i religii

- Dbam o to, aby żaden z uczniów nie był dyskryminowany z powodu swoich poglądów religijnych.
- Integruję uczniów wokół wspólnych wartości religijnych.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Można zaproponować wspólny udział klasy w inicjatywach oferowanych przez ośrodki wiary i kultury chrześcijańskiej, spotkaniach tematycznych kulturowo-naukowych odnoszących się do światopoglądu chrześcijańskiego (np. tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan).

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Przeżywanie wiary razem z innymi ludźmi umacnia poczucie wspólnoty, pogłębia relacje międzyludzkie. Wspólnota oparta na jednej wierze nie zamyka się na nowych członków. Wielość religii nie prowadzi do relatywizmu w wyznawaniu określonej wiary.

2.10. ZAGROŻENIA

Istnieje ryzyko realizowania swojej wiary tylko w obrębie wybranej wspólnoty. Młodzi ludzie nie potrafią przyznać innym prawa do własnych poglądów religijnych. uczniowie mogą zbyt emocjonalnie angażować się w szerzenie idei swojej wiary, lekceważąc przekonania innych. Relatywizm religijny może prowadzić do utraty własnej wiary i do indyferentyzmu.